

Forfatter: Jacobsen, J. P.

Titel: Udrag fra Samlede Værker I Udg. paa Grundlag af Digterens efterladte Papirer af Morten Borup

Citation: Jacobsen, J. P.: "Samlede Værker I Udg. paa Grundlag af Digterens efterladte Papirer af Morten Borup", i Jacobsen, J. P.: *Samlede Værker I Udg. paa Grundlag af Digterens efterladte Papirer af Morten Borup*, udg. af Morten Borup ; Georg Christensen , 1924-29, s. 93. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-jacob01val-shoot-idm139811113032240/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Værker I Udg. paa Grundlag af Digterens efterladte Papirer af Morten Borup

krybe for din Gud som en angergiven Pog, han er jo saa stærk, saa uretfærdig stærk, saa trøstesløs mægtig; gjør ham god, din Gud, gjør ham god imod mig, jeg bøjer mig, jeg bøjer mig, jeg kan jo ikke mere!"

„Bed!"

„Ja, jeg vil bede, jeg vil bede saameget det skal være — ja!" og han lagde sig paa Knæ i Sengen og foldede Hænderne, „er det ret?" spurgte han og saae hen til Hr. Jens, „og hvad skal jeg sige?"

Præsten svarede ikke.

En Stund laa Ulrik Christian saaledes og stirrede opad med store, feberstraalende Øjne, „der er ingen Ord, Præst!" klynkede han, „Herre Jesus! de er borte allesammen," og han sank grædende sammen.

Pludselig foer han op, greb sin Kaarde, brød den itu og raalte: „Herre Jesus Christus, se, jeg brækker min Kaarde!" og han holdt de blanke Klingestykker i Vejret: „Pardon, Jesus, Pardon!"

Præsten talte nu Forsoningens Ord til ham og skyndte sig med at berette ham, da han ikke saae ud til at have meget igjen.

Saa kaldte Hr. Jens paa Ane Skomagers og gik.

Da Sygdommen ansaaes for smitsom, kom der ingen af de Nærmeste ind til den Syge, men i et Gemak nedenunder var nogle Slægtninge og Venner, Kongens Livmedikus og et Par Hofkavalerer samlede for at modtage de Besøg af Adelspersoner, Gesandter, Officerer,